

Tevilat Kelim

In Honor of the Engagement of Ezra Khezrie to Rachel Lati

By the Lati family

TOPIC DISCUSSION

The rules of dipping: which materials are required?

When does one make a beracha?

Can a child dip the utensils?

MISHNA: One who purchases cooking utensils from the gentiles must prepare them for use by Jews in the following manner: With regard to **those** utensils **whose manner** of preparation **is to immerse** them in a ritual bath, as they require no further preparation, **he must immerse** them accordingly. With regard to those utensils whose manner of preparation is **to purge** them with boiling water, as those utensils are used with boiling water, e.g., pots, **he must purge** them accordingly. With regard to those whose manner of preparation is **to heat until white-hot in the fire**, as they are used for grilling, **he must heat** them **until white-hot in the fire**. Therefore, with regard to **the spit [hashappud] and the grill [veha'askela]**, **he must heat them until white-hot in the fire**. With regard to **the knife**, **he must polish it and it is rendered pure**.

GEMARA: The Sages taught: And they all require immersion in forty se'a of water, including utensils that must first be purged in boiling water or heated until white-hot. The Gemara asks: **From where is this matter derived?** **Rava says:** It is derived from **that which the verse states** with regard to utensils captured in the battle against the Midianites: **“Anything that may tolerate the fire, you shall make to go through the fire, and it shall be pure” (Numbers 31:23)**. By stating: “And it shall be pure,” **the verse added to the process another** required act of **purification** in addition to heating the utensil with fire, which is understood to be immersion.

Bar Kappara teaches an additional source for this *halakha*: **From that which is stated** the continuation of the verse: “Nevertheless it shall be purified **with the water of sprinkling [nidda]**,” **I would derive that** the utensils **require sprinkling** of purification water on the **third and the seventh** day of their purification process, as is the *halakha* in the case of one who is impure with impurity imparted by a corpse. Therefore, **the verse states “nevertheless,”** indicating that the Torah **makes a distinction** in this case, and that sprinkling on the third and seventh day are not required.

If that is so, what is the meaning when **the verse states: “With the water of sprinkling [nidda]”?** Clearly, the term *nidda* is referring not to sprinkling but to a menstruating woman, who is also called a *nidda*. Accordingly, the verse means that the utensils must be immersed in **water in which a menstruating woman can immerse** in order to become pure; and **you must say** that this is referring to a ritual bath that contains **forty se'a** of water.

The Gemara explains that both sources for this *halakha* are necessary: It **was necessary** for the Torah to **write “and it shall be pure,”** and it **was necessary** for the Torah to **write “with the water of sprinkling,”** because **if the Torah had written only “and it shall be pure,” I would say** that the verse means: “**And it shall be pure**” by immersion in **any amount** of water. Therefore **the Merciful One writes: “With the water of sprinkling.”**

And if the Merciful One had written only “with the water of sprinkling,” I would say that the process requires **the setting of the sun**, as is the *halakha* with regard to **a menstruating woman**, whose immersion renders her pure only after sunset. Therefore, **the Merciful One writes: “And it shall be pure,”** indicating that the utensils can be purified **immediately**.

להחיות ולעשות כלי: היינו הוסיף
ונשכחו לנו חסד כללי מכלל
דמו. הוסיף וכן מתברר חזו להקנייתו
ע"י הסכה ככלי מתכות דמו וזעז
טבילה: קונואל פלומיירי תחלתו של
הסם וחוסין חותן בחושיה של אבר
ותשמישו ע"י טבן וניקת מן העובדי
כוכבים: נחלתו. ולא כפי טבילה
דלאו מתכות הוא: כסופו. כתר
סופו חלונן שהיטחו מתכות וכלי
מתכות הוא וזעז טבילה: וכן בלקוחין
שנחלתו כד ישראל: ונפישת
שפיט. במדין שהיו חלונין להס
לשראל הכלים: לפקועים. שלא לפדותו
ערד: געולי עובדי כוכבים דאסר
רמחמא. במדין דכתיב תעבירו באש
וטור דנני הנעלה היכי משכחת לה:
נת

משכנתא מאי אמר מר בר רב אשי אבא משכן ליה עובר כוכבים בסא
דכספא ואמבליה ואישי ביה יולא ידענא אי משום דקסבר משכנתא מוכיני
דמאי אי משום דחיו לעובר כוכבים דרעתייה לשקועיה: ת"ר הלוקח כלי
תשמיש מן העובדי כוכבים ידברים שלא נשתמש בהן מוטבילין והן מותרין
ידברים שנשתמש בהן ע"י צונן כגון כוסות וקתניות וצלוחיות מדיחין
ומטבילין והם מותרין דברים שנשתמש בהן ע"י חמין כגון חירות הקומקומסון
ומחמי חמין מנגילין ומטבילין והן מותרין דברים שנשתמש בהן ע"י האור כגון
השפודין והאסקלאות מלבנן ומטבילין והן מותרין וכולן שנשתמש בהן עד
שלא יטבילין ושלא ינעיל ושלא ילבן הני חרא אמור ותניא אידך דותר ל"ק
הא כמאן דאמר נותן טעם לפגם אסור הא כמאן דאמר דותר ל"ק
ולמאן דאמר נותן טעם לפגם מותר געולי עובדי כוכבים דאסר רחמנא דיבי
משכחת לה אמר רב חי"א בריה דרב הונא ילא אסרה תורה אלא קרייה
בת

רחמנא וטור לאתרי אמר רב נחמן אמר
רבה בר אבוא יאפי כלים חדשים במשמע
דחא ישנים וליבנן בחדשים דמו ואפילו
הבי בעי טבילה מתקוף לה רב ששת אי
הבי אפי' וזוא דסרבלא נמי א"ל כלי סעודה
אמורין בפרשה אמר רב נחמן אמר רבה
בר אבוא לא שנו אלא בלקוחין ובמעשה
שזיה אב"ל שאולין לא רב יצחק בר יוסף
ובן מנא ידמירא מעובר כוכבים סבר
להטבילה א"ל הווא מוכבן ורבי יעקב
שמויה לרדי מפרשא לי מיניה דרבי יוחנן
כלי מתכות אמורין בפרשה אמר רב אשי
הני כלי זכוכית יתואיל וכי נשתברו יש
להן תקנה ככלי מתכות דמו קונואל פליגי
בה רב אחא ורבינא חד אמר בתחלתו וחד
אמר כסופו יתחלתא כסופו איבעיא ליה

משכנתא מאי אמר מר בר רב אשי אבא משכן ליה עובר כוכבים בסא
דכספא ואמבליה ואישי ביה יולא ידענא אי משום דקסבר משכנתא מוכיני
דמאי אי משום דחיו לעובר כוכבים דרעתייה לשקועיה: ת"ר הלוקח כלי
תשמיש מן העובדי כוכבים ידברים שלא נשתמש בהן מוטבילין והן מותרין
ידברים שנשתמש בהן ע"י צונן כגון כוסות וקתניות וצלוחיות מדיחין
ומטבילין והם מותרין דברים שנשתמש בהן ע"י חמין כגון חירות הקומקומסון
ומחמי חמין מנגילין ומטבילין והן מותרין דברים שנשתמש בהן ע"י האור כגון
השפודין והאסקלאות מלבנן ומטבילין והן מותרין וכולן שנשתמש בהן עד
שלא יטבילין ושלא ינעיל ושלא ילבן הני חרא אמור ותניא אידך דותר ל"ק
הא כמאן דאמר נותן טעם לפגם אסור הא כמאן דאמר דותר ל"ק
ולמאן דאמר נותן טעם לפגם מותר געולי עובדי כוכבים דאסר רחמנא דיבי
משכחת לה אמר רב חי"א בריה דרב הונא ילא אסרה תורה אלא קרייה
בת

כרכה ואם יש לו כלי שקנה מן
העובדי כוכבים המכחיז טבילה יטביל
זה עמו ויכרך על שניהם והטחן כלי
לחומן עובד כוכבים לתקן ואפילו
למלך דלמך חומן קונה בשבט כלי אין
לרך טבילה מין דאין שמו פלוי דלא
היו כמפשה שהיה שהיו הכלים של
מדין והמוכר כלי לעובד כוכבים וחזר
ולקח ממנו לרך טבילה מין שנקרא
על שם עובד כוכבים אבל הממשכן
כלי לעובד כוכבים וחזר ופדה אין
לרך טבילה אע"י דמספקא ליה
לתמודא די משכנתא מוכיני לענין
הא ודאי פשיטא דלא היו מוכיני:
מונעילין ומטבילין והן מותרין.
לאו דוקא מנגילין ואפי"ן יטביל אלא
אפילו מטביל כרישא דהך טבילה
איה בשביל טומאה דליה כטובל
וסך כידו דאפילו חדשים לרבינן
טבילה ותנן נמי ספן שפה והיא
טהורה אע"י דלא טהרה לגמרי שהרי
לריסה גיעול לחתוך רוחה אפי' הכי
מטביל לחתוך כה צונן והא דמני
כברייחא מנגילין כרישא משום
דחמירא מפני האיסור:

ובד"ץ שנשתמש בהן. למלך דמני
מותר נקט שפיר עד שלא
יטביל אבל מלך דמני אסור אין לאסור
אם נשתמש בו קודם טבילה מיהו
איכא למימר דמור אסור קודם
הנעלה וליטון:
נת

The Sages taught: One who purchases utensils from the gentiles must prepare them for use in the following manner: With regard to items that the gentile did not use, one immerses them, and they are pure. With regard to items that the gentile used for cold food or drink, such as cups and jugs and flasks, one rinses them and immerses them, and they are pure. With regard to items that the gentile used for hot food or drink, such as large pots, small kettles [hakumkamusun], and samovars, one purges them with boiling water and immerses them, and they are pure. With regard to items that the gentile used with fire, such as spits and grills, one heats them until white-hot and immerses them, and they are pure.

And with regard to all utensils that one used before immersing and purging and heating them until white-hot, it is taught in one baraita that the food prepared with them is forbidden, and it is taught in another baraita that the food prepared with them is permitted.

The Gemara explains: This contradiction is **not difficult**. This ruling, that the food prepared with such utensils is forbidden, is according to the one who says that if a forbidden substance imparts flavor to a permitted food to the detriment of the mixture, the permitted food is forbidden. That ruling, that the food prepared with such utensils is permitted, is according to the one who says that if a forbidden substance imparts flavor to a permitted food to the detriment of the mixture, it remains permitted. Here too, since the flavor of non-kosher food imparted by the utensil detracts from the flavor of the food, such food is permitted.

The Gemara asks: **But according to the one who says** that if a forbidden substance imparts flavor to a permitted food to the detriment of the mixture then the mixture is permitted, with regard to utensils of gentiles that require purging, which the Merciful One renders forbidden until they are purged, how can you find these circumstances when it is actually prohibited to use the utensils until they are purged? Since utensils impart a detrimental flavor to food that is cooked in them, there seems to be no reason not to use utensils of gentiles without purging them

Which Vessels Require Immersion in a Mikveh?

אילו כלים טעונים טבילה

כלים הנקחים מן הגוי, כגון כלים שהיצרן שלהם אינו יהודי, חייבים טבילה במקוה טהרה לפני השימוש בהם. אולם יש לדעת שאין חיוב טבילה, אלא בכלים שהם "צרכי הסעודה", כגון כוסות וצלחות, קערות וקומקומים, וכיוצא בהם, שמשתמשים בהם לצורך אכילה ושתייה, אבל שאר כלים, כגון מספרים וכיוצא בזה, אינם צריכים טבילה. ומפצח אגוזים, יש אומרים שהוא דומה למספרים, שלא נחשבים כלי סעודה אפילו אם גוזר איתם ירקות. וכל שכן מפצח אגוזים שאינו נוגע בפרי עצמו אלא רק בקליפה. ומכל מקום כתב הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, שיש להטבילו בלא ברכה, ומרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל כתב, שאף שמן הדין מפצח אגוזים אינו צריך טבילה, מכל מקום, טוב להחמיר להטבילו בלא ברכה.

ואין חובה להטביל, אלא כלים העשויים מתכות או זכוכית, כמו שנאמר בתורה (במדבר לא.) לגבי כלי מדין, "אך את הזהב ואת הכסף את הנחושת את הברזל את הבדיל ואת העופרת" וכו', מכאן שכלי מתכות הנלקחים מן הגוי חייבים בטבילה. ורבותינו גזרו חיוב טבילה גם על כלי זכוכית, וכמו שאמרו בגמרא (עבודה זרה עה:), "אמר רב אשי, כלי זכוכית, הואיל ואם נשתברו יש להם תקנה, ככלי מתכות הם דומים, וטעונים טבילה. ופירש רש"י, זכוכית שנשברה, אפשר להתיכה לעשות ממנה כלי, והואיל וכך היא, דינה ככלי מתכת וטעונה טבילה.

Vessels and utensils bought from a non-Jew, for instance, when a non-Jew produced them, require immersion in a Mikveh before use. However, only vessels that are used for a meal, such as cups, plates, bowls, kettles, and the like which are used for eating and drinking purposes, require immersion. Other vessels, such as scissors and the like, do not require immersion in a Mikveh. A nut-cracker would seem to retain the same law as scissors, which is not considered a vessel used as part of a meal even if one uses it to cut vegetables and the like; this is especially true since a nut-cracker only comes in contact with the shell and not with the actual nut. Nevertheless, Hagaon Harav Shlomo Zalman Auerbach *zt"l* rules that one should immerse a nut-cracker without reciting a blessing. Maran Rabbeinu Ovadia Yosef *zt"l* writes that according to the letter of the law, one need not immerse a nut-cracker; however, it is preferable to act stringently and do so without reciting a blessing.

Only vessels made of metal or glass require immersion in a Mikveh, as the Torah states regarding the vessels of Midyan (Bamidbar 31), "However, regarding the gold, silver, copper, iron, tin, and lead etc." From here we learn that metal vessels bought from a non-Jew require immersion. Our Sages enacted that one must immerse glass vessels in a Mikveh as well, as the Gemara (Avodah Zara 75b) states, "Rav Ashe said: Since when glass is broken it may be repaired, it is similar to metal and requires immersion." Rashi explains that broken glass can be melted down and formed into a vessel; thus, it retains the same law as metals and requires immersion in a Mikveh.

וכלי חרס אינם טעונים טבילה, וכן כלי עץ, כגון כפות עץ, אינם טעונים טבילה. וכלי חרס מצופה בזכוכית מבחוץ ומבפנים (כמו שמצוי מאד בספלים של קפה העשויים חרסינה ומצופים בזכוכית, וכן בצלחות, ובפרט אותם המיוצרים במזרח הרחוק), חייב טבילה בברכה, ואם אינו מצופה זכוכית אלא מבפנים, צריך טבילה בלא ברכה

Earthenware and wooden vessels do not require immersion. Earthenware vessels coated with glass inside and out (such as coffee mugs made of ceramic and china plates, especially those made in the Far East) require immersion with a blessing. If it is only coated with glass on the inside, it requires immersion without reciting a blessing.

Plastic and Porcelain

הנה לענין כלי פלסטיק, כבר נזכר בהלכות הקודמות, שטעם הדבר שכלי חרס אינם צריכים טבילה, הוא משום שבפרשת כלי מדין לא נאמר חיוב זה אלא בכלי מתכות, ודוקא אותם צונו השם יתברך להטביל. ואמר רב אשי, כלי זכוכית הללו, הואיל ואם נשברים יש להם תקנה, שראויים לחזור ולהתיכם ולעשות מהם כלים, דינם ככלי מתכות. ומבואר אם כן שמדברי רבותינו נצטוינו גם כן להטביל כלי זכוכית. ואם כן לכאורה כלי פלסטיק, שאפשר להתיכם לעשות מהם כלים, יש לדמותם לכלי זכוכית, ולהצריך אותם טבילה.

אולם מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל כתב, שמכיון שכלי זכוכית חייבים בטבילה רק מדרבנן ולא מן התורה, אם כן דוקא דבר שהיה בזמן חז"ל שייך לומר שגזרו עליו להצריכו טבילה, אבל כלי פלסטיק שכלל לא היו בזמן חז"ל, לא שייך לומר שחייבים בטבילה, אף שמצד הטעם הם דומים לכלי זכוכית. אולם הגאון רבי יצחק יעקב וייס זצ"ל, גאב"ד העדה החרדית בירושלים, פסק בספרו, שכלי פלסטיק חייבים טבילה, אולם לאחר מכן (בשו"ת מנחת יצחק חלק ד') כתב שראה את דברי מרן הרב זצ"ל וחזר בו להורות כדברי מרן הרב שכלי פלסטיק אינם צריכים טבילה, ומותר להשתמש בהם מיד לאחר קנייתם.

כלי פורצליין (הנקרא בלשון ערבי פרפורי), כתב בספר כנסת הגדולה (להגאון מהר"ר חיים בנבנישתי זצ"ל, תלמיד מהרימ"ט, לפני קרוב לארבע מאות שנה), שהמנהג הוא שאינם צריכים טבילה, משום שדוקא כלים שהם זכוכית ממש ושיש להם תקנה להתיכם לעשות מהם כלים, חייבים בטבילה, משום שהם דומים לכלי מתכות, אבל כלי פורצליין שאם נשתברו אין להם תקנה, הרי הם ככלי עץ וכלי חרס, שאינם צריכים טבילה כלל.

ועל כן כלי פורצלן (אמיתי, ולא כל כלי חרס המצופה זכוכית נחשב לכלי פורצלן), אינן חייבים טבילה, ויש להקל להשתמש בהם מיד אחר קנייתם.

Regarding plastic vessels, we have already mentioned in previous Halachot that the reason earthenware and clay vessels are exempt from immersion is because when the Torah discusses this obligation in reference to the vessels of Midyan, only metal vessels were included in this commandment. The Gemara tells us that Rav Ashe says that since when glass is broken, it may be repaired by melting it down and forming it into a vessel, it shares the same law as metals. We see then that according to our Sages, glass vessels must likewise be immersed. Based on this, it would seem that the same should apply to plastic vessels; since they can be melted down and formed into vessels, they should be comparable to glass and require immersion in a Mikveh.

Nevertheless, Maran Rabbeinu Ovadia Yosef *zt"l* writes that since glass only requires immersion by virtue of a rabbinic enactment and not by Torah law, only a substance that existed during the times of our Sages can be included in the enactment requiring them to be immersed. Plastic, however, which did not yet exist in the times of our Sages cannot be included in this enactment although they are indeed similar to glass vessels in this aspect. On the other hand, Hagaon Harav Yitzchak Yaakov Weiss *zt"l*, head of the rabbinical court of the Eidah Ha'Charedit, rules in his responsa that plastic vessels indeed require immersion. Nonetheless, he later writes (in his Responsa Minchat Yitzchak, Volume 4) that after seeing the opinion of Maran *zt"l*, he has changed his mind and now rules in accordance with Maran *zt"l* that plastic vessels do not require immersion in a Mikveh and they may be used immediately after purchasing them.

Regarding porcelain vessels and dishes, the Sefer Keneset Ha'Gedolah (authored by Hagaon Harav Chaim Benbenishti *zt"l*, pupil of Hagon Harav Yosef of Tarani, who lived approximately four-hundred years ago) writes that the custom is to absolve them of immersion, for only vessels which are actually

glass and are able to be repaired by melting them down and forming them into vessels require immersion since they are similar to metals; however, since porcelain vessels cannot be repaired once they are broken, they are similar to wooden and earthenware vessels which do not require immersion.

Therefore, porcelain vessels (i.e. genuine porcelain; not all glazed earthenware or china vessels or dishes are considered porcelain) do not require immersion and one may be lenient and use them immediately after buying them.

The Laws of Immersing Vessels in a Mikveh

כלי סעודה חדשים הנקנים מן הגוי, צריך להטבילם במקוה טהרה לפני שישתמשו בהם. ולכן רוב ככל הכלים שנקנים בזמנינו, שמיוצרים במפעלים של גויים בחוץ לארץ, צריך להטבילם לפני שמשתמשים בהם. שכן נאמר בתורה (בחומש במדבר לא), לאחר שנלחמו בני ישראל עם המדינים, וחזרו מהמלחמה עם שלל, צוה אותם השם יתברך להטביל את הכלים שבאו משלל המדינים במקוה טהרה. וכן אמרו בגמרא במסכת חולין (דף עה:).

לפני שמטביל את הכלי, צריך לברך על מצות הטבילה, ואם הוא כלי אחד, מברך עליו, "אשר קדשנו במצותיו וצונו על טבילת כלי", ואם הם שני כלים או יותר, מברך, "אשר קדשנו במצותיו וצונו על טבילת כלים". ובדיעבד, בין שבירך על כלי אחד "על טבילת כלים", ובין שבירך על כלים רבים "על טבילת כלי", יצא ידי חובת הברכה, ואינו חוזר ומברך.

וכשמטביל את הכלי, צריך להטביל את כל הכלי כאחד, שיהיה כולו בבת אחת מתחת למים, ואפילו אם הוא כלי גדול וארוך, אין להטביל מחציתו ואחר כך את חציו השני, משום שאין טבילה לחצאין.

וברוב המקומות שיש בהם ישוב של יהודים שומרי תורה, ויש שם מקוה טהרה, יש שם גם מקוה מיוחד לצורך הטבלת כלים, וחייב כל אדם להזהר שיהיו כל הכלים בביתו טבולים כדת, משום שכל זמן שלא הוטבלו הכלים הטעונים טבילה, אסור לאכול ולשתות בהם, ומכל מקום אם עבר ועשה איסור והשתמש בהם, אין המאכל נאסר מחמת כן.

כשצוה ה' יתברך על ישראל להטביל את הכלים שנלקחו מן הגויים, לא צוה כן, אלא לגבי כלי מתכות, כלומר, כלים שעשויים ממתכת, כגון כלי ברזל. ורבותינו גזרו להטביל גם כלי זכוכית. ולענין זה ישנן משמעויות הלכתיות שונות.

ולדוגמא, אין לשלוח "קטן", שהוא ילד פחות מבן שלוש עשרה שנה, או ילדה בת פחות משנים עשרה שנה, להטביל כלי שחייב הטבילה בו הוא מן התורה. ולכן אי אפשר לשלוח כלי מתכות לטבילה ביד קטן. אבל כלי שאינו חייב בטבילה מן התורה, כגון כלי זכוכית, מותר לשלוח ילד קטן להטבילו וגם להאמין לו אחר כך שעשה את שליחותו כהוגן.

New vessels used for eating and serving which are bought from a non-Jew (such as most utensils produced outside of Israel) must be immersed in a Mikveh before being used. The Torah states (Bamidbar 31) that after the Jewish nation fought against the nation of Midyan and they returned from the war with the spoils, Hashem commanded them to immerse the vessels from the spoils in a Mikveh (Chullin 75b). Nevertheless, although immersing metal vessels is a Torah commandment, immersing glass vessels is only a rabbinic enactment, which results in several halachic ramifications (for instance, a minor, i.e. a boy under the age of thirteen or a girl under the age of twelve, may not be sent to immerse vessels in a Mikveh which are required to be immersed by Torah law, such as metal vessels; however, a child may be sent to immerse vessels which require immersing by rabbinic law and the child is likewise believed that he has carried out his mission.)

Before one immerses a vessel in the Mikveh, one must recite a blessing on this Mitzvah. If one is only immersing one vessel, one recites the blessing of “*Asher Kideshanu Bemitzvotav Vetzivanu Al Tevilat Keli.*” If one is immersing two or more vessels, one recites, “*Al Tevilat Kelim.*” If one has recited the “*Al Tevilat Kelim*” blessing for one vessel or the “*Al Tevilat Keli*” for several vessels, one has fulfilled his obligation and one need not repeat the blessing.

When one immerses the vessel, it must be immersed all at once and must be completely submerged in the waters of the Mikveh. Even if the vessel is large or long, one may not immerse half of it and then immerse the other half, for this kind of immersion is invalid.

In most communities where there is a Torah-observant Jewish population and a Mikveh for people, there is usually a separate Mikveh designated for immersing vessels. One must be careful that all of the vessels in one's home

have been immersed in a valid Mikveh, for as long as they have not been, the vessels may not be used for eating or drinking. Nevertheless, if one mistakenly transgresses this law and uses the dishes or vessels, the food does not become forbidden for consumption.